

Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Vesterbro (Krig)

Kildemateriale: Erindring nr. 1475 – Marie Jensen, 1969

Uddrag af Marie Jensens pensionisterindring fra 1969. Under besættelsen flytter hun til Vesterbro, hvor hun er vidne til en likvidering af to tyske soldater på Enghavevej/Alsgade. Dette fører til en hævnaktion, hvor to modstandsfolk bliver skudt og dræbt samme sted.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-1599>

1942 flyttede jeg her til Vesterbro, Enghavevej 65, lige ud for Alsgade. En dag kom en hel kolonne tyskere her forbi, og drejede ned af Alsgade. De beslaglagde Alsgade og Ny Carlsbergvejens skole, spærrede Gaden fra Slesviggade og byggede garage tværs over gaden. Nu havde vi tyskerne ind på Livet hver dag.

Det var "Herrefolket" det så man tydeligt af deres opførsel.

En dag kom 3 tyske soldater gående i Alsgade, da de kom, lige overfor min Bopæl, Hjørnet af Enghavevej, kom der en Mand gående, en af Soldaterne sprang hen, og stillede ham op af Muren, og alle 3 sigtede på ham med deres Geværer. Det så råt ud, de stod og gjorde Nar af ham, hvorefter de vendte om og gik. Manden var helt chokeret, han stod lidt og sukkede sig, inden han gik. En anden Dag hørte jeg skyderi midt om Dagen. Det var nok for Nr 58, det var 2 Soldater, der blev skudt ned, da de kom ind fra en Forretning. På et Øjeblik var Gaden tom, alle fik travlt med at komme væk inden Gestapo kom.

Denne Hændelse førte med sig, at der dagen efter stod en Soldat neden for mine Vinduer, det var om Aftenen, og det var mørkt; men

alligevel kunne jeg se ham. Han stod og ventede på et Offer. Da kom en ung Mand cyklende, han blev skudt ned, skudt ned, skudt ned, 2 Brødre blev skudt, lige der, hvor de 2 Soldater blev dræbt, men det var ikke nok, endnu 1 Mand blev skudt, på Hjørnet af Bevtøftgade. Det var Hævnen.

1942 flyttede jeg her til Vesterbro, Enghavevej 65, lige ud for Alsgade. En dag kom en hel koloni tyskere lige forbi og drejede ned af Alsgade. De beslaglagde Alsgade og Ny Carlsbergvejens skole, spærrede gaden fra Slesviggade og byggede garage tværs over gaden. Nu havde vi tyskerne ind på livet hver dag.

Det var altså "herrefolket", det så man tydeligt af deres opførsel.

En dag kom 3 tyske soldater gående i Alsgade. Da de kom lige overfor min bopæl, hjørnet af Enghavevej, kom der en mand gående, én af soldaterne sprang hen og stillede ham op af muren og alle 3 sigtede på ham med deres geværer. Det så råt ud, de stod og gjorde nar af ham, hvorefter de vendte om og gik. Manden var helt chokeret, han stod lidt og sukkede sig, inden han gik. En anden dag hørte jeg skyderi midt om dagen. Det var ud for nr 58, det var 2 soldater, der blev skudt ned, da de kom ud fra en forretning. På et øjeblik var gaden tom, alle fik travlt med at komme væk, inden Gestapo kom.

Denne hændelse førte med sig, at der dagen efter stod en soldat neden for mine vinduer, det var om aftenen og det var mørkt; men alligevel kunne jeg se ham. Han stod og ventede på et offer. Da kom en ung mand cyklende, han blev skudt ned, skyderiet vedvarede, 2 brødre blev skudt lige der hvor de 2 soldater blev dræbt; men det var ikke nok, endnu 1 mand blev skudt på hjørnet af

Bevtøftgade. Det var hævn.

(6)

Det sidste der skete i mit Nabolag, var, da Shellhuset blev bombet, og en vildfaren eng. Maskine fløj ind over Sdr. Boulevard, og ved en fejltagelse tabte nogle bomber. En faldt på Hjørnet af Stenderupgade og Sdr. Boulevard. Sikken en ulykke, det var lige bag vort Hus. Der var Luftalarm. Ambulancer og Sprøjter kom, men vi gik gennem Gården ind til Stenderupgade. Et frygteligt Syn mødte os, en Bombe var gået gennem hele Huset, Ambulancefolkene kom og spurgte, om vi havde Børn på Gaden, vi skulle ikke gå hen og se, for der lå 7 dræbte Børn i Rendestenen, jeg husker ikke hvor mange voksne, der omkom. Der skete meget andet, men det vilde føre for vidt at berette.

Kun Glædesaftenen skal med. Endnu i dag, får jeg Tårer i Øjnene, ved at tænke på Aftenen 4. Maj 1945. Min Søster stod og strøg. Radioen var åben. Da lød Johs. Sørensens stemme fra London "Tyskland har kapitulert". Vi troede ikke vore egne Ører, der blev slukket for strygejernet, vinduerne smækket op, og vi råbte til forbigående "Tyskland har kapitulert". Som en løbeild fløj det glade budskab. Alle lukkede vinduerne op, væk med mørklægningen, og lys i alle vinduer, det er uforglemmeligt. Lige overfor var en familie, der boede på 4. Sal, de havde flag, købt med denne dag for øje, de blev kastet ned på gaden. Folk jublede og sang. Sporvognene havde fået lys på, dørene blev løftet af, og ungdommen havde helt erobret dem, de stod både på trinbrættet og oppe på taget. De var helt ellevilde. På få minutter var byen forvandlet

Det sidste, der skete i mit nabolag, var da Shellhuset blev bombet og en vildfaren eng. Maskine fløj ind over Sdr Boulevard og ved en fejltagelse tabte nogle bomber. En faldt på hjørnet af Stenderupgade og Sdr. Boulevard. Sikken en ulykke, det var lige bag vort hus. Der var luftalarm. Ambulancer og sprøjter kom, men vi gik gennem gården ud til Stenderupgade. Et frygteligt syn mødte os, en bombe var gået gennem hele huset. Ambulancefolkene kom og spurgte, om vi havde børn på gaden, vi skulle ikke gå hen og se, for der lå 7 dræbte børn i rendestenen. Jeg husker ikke hvor mange voksne, der omkom. Der skete meget andet, men det ville føre for vidt at berette.

(6)

Kun glædesaftenen skal med. Endnu i dag får jeg tårer i øjnene ved at tænke på aftenen 4. Maj 1945. Min søster stod og strøg. Radioen var åben. Da lød Johs. Sørensens stemme fra London "Tyskland har kapitulert". Vi troede ikke vore egne ører. Der blev slukket for strygejernet, vinduerne smækket op og vi råbte til forbigående "Tyskland har kapitulert". Som en løbeild fløj det glade budskab. Alle lukkede vinduerne op, væk med mørklægningen og lys i alle vinduer, det er uforglemmeligt. Lige overfor var en familie, der boede på 4. Sal, de havde flag, købt med denne dag for øje, de blev kastet ned på gaden. Folk jublede og sang. Sporvognene havde fået lys på, dørene blev løftet af og ungdommen havde helt erobret dem, de stod både på trinbrættet og oppe på taget. De var helt ellevilde. På få minutter var byen forvandlet til et lyshav. Aftenen skulle fejres. Naboen, som vi dårligt kendte, lukkede døren op og inden vi vidste af det, var stuen fyldt med gæster. Vi trakteredes "kaffe", som man havde det under krigen. Vi kom frem med, hvad vi havde af brød, det blev en bid til hver. Naboens datter havde lidt hjemmelavet likør. Ingen lagde mærke til, om der var lidt eller meget; det var nemlig en glædesrus. Dagen derpå – Ja, den var uhyggelig. Jeg så hvordan de kom kørende på åbne lastvogne med forrædderne, de sad alle med armene oppe og en frihedskæmper med maskingevær passede på dem. Nu var det deres tur til at blive spærret inde. Folk håned dem, spyttede og kastede rådne æg på dem. Det så grimt ud.

(7)

til et Lyshår. Aftnen skulde fejres. Naboer, som vi dårligt kendte, lukkede Døren op, og inden vi vidste af det, var Stuen fyldt med Gæster. Vi trakterede "Kaffe", som man havde det under Krigen. Vi kom frem med, hvad vi havde af Brød, det blev en Bid til hver. Nabos Datter havde lidt hjemmelavet Liqueur, Ingen lagde Mærke til om, der lidt eller meget. Det var nemlig en Glædesrus.

Dagen derpå - ja, den var ublyggelig. Jeg så hvordan de kom kørende på åbne Lastvogne, med Forvædderne, de sad alle med Armene oppe, og en Frihedskæmper med Maskingevær passede på dem. Nu var det deres Tur til, at blive spærret inde. Folk hånede dem, spyttede og kastede råddne Æg på dem. Det så grimt ud.

Kl. 8 Morgen kom Frihedskæmperne ind fra Vestre Fængsel, ind til Friheden. Min Niece gik over til Fængslet med Blomster, for at være med til at modtage de første der kom ind.

Familie og Venner havde stået mange Timer udenfor Fængslets Port for at modtage deres Kære. Mange kom her forbi, man kunne se, de havde siddet længe i Fængslet, de var langhårede og ubarberet. Min Brors svigersøn havde siddet i 5 Måneder, men var sluppet ind til jul. Hans Mor boede i Dragør, så det var en heldagstur, når hun skulde ind med rent Tøj hver 14. Dag. Da jeg var lige i nærheden, tilbød jeg at gå derover og "sidde", idet det kunne vare mange Timer, inden man blev lukket ind på den tyske Afdeling. Jeg ventede engang 5½ Time. Der så jeg igen "herrefolket" optræde. De smed Tøjet i hovedet på os. Vi var adviseret om, at være forsigtige, når vi lukkede Pakken med det snavsede Tøj op, der var nemlig lopper i, jeg fik nogen hver Gang, det var meget ubehageligt.

Den store Dag - køreturen med det gamle kongepar, lige efter Befrielsen. Kong Christian ville køre gennem 2 af Byens tættest befolkede Gader, Ryesgade og Istedgade. Det var den Dag, da der var spændt et stort Lærred over gaden. Det modtog kongeparret med inskriptionen:

"I dag overgiver Istedgade sig". Det var rørende.

Kl. 8 morgen kom frihedskæmperne ud fra Vestre fængsel ud til friheden. Min niece gik over til fængslet med blomster for at være med til at modtage de første, der kom ud.

Familie og venner havde stået mange timer udenfor fængslets port for at modtage deres kære.

Mange kom her forbi, man kunne se de havde siddet længe i fængslet, de var langhårede og ubarberede. Min brors svigersøn havde siddet i 5 måneder; men var sluppet ud til jul. Hans mor boede i Dragør, så det var en heldagstur, når hun skulle ind med rent tøj hver 14. Dag. Da jeg var lige i nærheden, tilbød jeg at gå derover og "sidde", idet det kunne vare mange timer, inden man blev lukket ind på den tyske afdeling. Jeg ventede engang 5½ time. Der så jeg igen "herrefolket" optræde. De smed tøjet i hovedet på os. Vi var adviseret om at være forsigtige, når vi lukkede pakken med det snavsede tøj op, der var nemlig lopper i, jeg fik nogen hver gang, det var meget ubehageligt.

Den store dag - køreturen med det gamle kongepar, lige efter befrielsen. Kong Christian ville køre gennem 2 af byens tættest befolkede gader, Ryesgade og Istedgade. Det var den dag, da der var spændt et stort lærred over gaden. Det modtog kongeparret med inskriptionen:

"I dag overgiver Istedgade sig". Det var rørende.

(7)